

तीन सातासम्म पनि भएन कर्णालीमा मन्त्रीपरिषद् विस्तार

आज विश्वासको मत लिँदै मुख्यमन्त्री शाही

■ ओम शाही

सुर्खेत, २ भदौ ।

कर्णालीका प्रदेश सरकारका मुख्यमन्त्री मंगलबहादुर शाहीले बुधबार (३ भदौ) संसदमा विश्वासको मत लिने तयारी गरेका छन् । १२ साउनमा मुख्यमन्त्री नियुक्त भएका शाहीले २३ औँ दिनमा विश्वासको मत लिन लागेका हुन् । नेकपा एमालेको समर्थनमा नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा) संसदीय दलका नेता शाही मुख्यमन्त्री नियुक्त भएका थिए । ४० सदस्यीय प्रदेशसभामा सरकार बनाउँदा २१ सांसद आवश्यक पर्छ । शाहीलाई आफ्नो दलका १४ र एमालेका १० गरी कुल २४ सांसद छन् ।

कुल सांसद मध्ये सभामुखले मतदानमा सहभागि हुन नपाउँने हुँदा शाहीको पक्षमा २३ सांसद छन् । प्रदेशसभा सचिवालयका सूचना अधिकारी राजेन्द्र पौडेलका अनुसार शाहीले सोमबार विश्वासको मत माग्ने प्रयोजनको पत्र सचिवालयमा पठाएका थिए । २६ साउनमा विशेष कारण देखाएर मंगलबार (२ भदौ) मा तय भएको संसद बैठक बिहान ११ बजे बसेको कार्यव्यवस्था परामर्श समितिको बैठकपछि स्थगित भएको थियो । उक्त बैठकमा शाहीले विश्वासको मत लिनसक्ने जनाइएको थियो ।

यद्यपी, सत्ता साभेदर दल एमालेसँग सरकार विस्तारका बारेमा सहमति जुट्न नसकेपछि बैठक सरेको हो । बुधबार (३ भदौ) विहान ११ बजे बस्ने कार्यव्यवस्था परामर्श समितिको बैठकले विश्वास मत सम्बन्धि प्रस्ताव संसदमा पेश गर्न कार्यसूचि तोक्ने वा बैठक स्थगन गर्ने विषयमा निर्णय लिने जनाइएको छ । सत्ता साभेदर दल एमालेले विश्वासको मतका विषयमा यो समाचार तयार पार्दासम्म आधिकारिक धारणा सार्वजनिक गरिसकेको छैन । विश्वासको मत लिन लागेका शाहीले मुख्यमन्त्री नियुक्त भएको तीन साता बितासमेत आफ्नो क्याबिनेटलाई पूर्णता दिन सकेका छैनन् । सत्तरुल दल एमालेसँग मन्त्रालय भागवण्डामा कुरा नमिल्दा मन्त्रपरिषद् विस्तार अन्यौल बनेको हो ।

शाहीलाई मुख्यमन्त्रीमा समर्थन गरेसँगै सुरुमा एमालेले चार मन्त्रालय दिएर मन्त्रपरिषद्लाई पूर्णता दिन भनेको थियो । तर, नेकपाले बराबरी मन्त्रालय बाड्नुपर्ने

नागरिकप्रति जिम्मेवार नभएको कांग्रेसको आरोप

यता प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसले तीन साता बितासमेत सरकारले पूर्णता नपाउनुमा सरकारको चर्को विरोध गर्दै आएको छ । सत्ताकै खेलमा नियमित प्रक्रिया अनुसार तोकिएको प्रदेशसभा बैठक स्थगन गरेर सत्तारूढ दल एमाले र नेकपाले नागरिकको आवाज दबाउन खोजेको कांग्रेसको आरोप छ । सरकारले पूर्णता नपाउँदा र संसद नियमित रूपमा चल्न नसक्दा विपक्षीय व्यवस्थापनदेखि प्रशासनिक कामहरूसम्म ठप्प गरिएकोमा कांग्रेस सांसद बेदराज सिंहले असन्तुष्टि जनाए ।

उनले मुख्यमन्त्री नियुक्त भएको

अडान लिएपछि दुई दलबीच दुरी बढेको बताइन्छ । भागवण्डाको विषयमा प्रदेशतहका नेताहरूबीच कुरा नमिलेपछि यो विषय

लामो समय भइसकदा पनि मन्त्रपरिषद् विस्तार हुन नसक्नुलाई सरकारको गैरजिम्मेवारीपनको संज्ञा दिए । शनिबार जाजरकोटमा अविरल वर्षापछि आएको पहिरोले चार जनाको ज्यान गएको छ, घाइते हुनेहरूको संख्या पनि बढेको छ, उनले भने, 'पहिरोका कारण सयौं घरधुरी विस्थापित भएका छन्, नौ सय बढी नागरिक होलिडि सेन्टरमा बस्न बाध्य छन् । खानेपानी, विजुली, सञ्चार र सडक पूर्णरूपमा अवरुद्ध भएका छन् । यता एमाले-नेकपाले भागवण्डाको रमिता देखाइहेका छन् ।'

मुख्यमन्त्रीले आफ्नै दलबाट

► बाँकी ३ पेजमा

मुख्यमन्त्री शाहीले पार्टी केन्द्रमा पुर्‍याएका थिए । सत्तासाभेदारसँग भागवण्डाको कुरा नमिलेको अवस्थामा शाहीले आफ्नै

के भन्छन् मुख्यमन्त्री ?

कर्णाली प्रदेश सरकार विस्तारमा भइरहेको ढिलाइका विषयमा मुख्यमन्त्री मंगलबहादुर शाहीसँग युगआह्वानले गरेको कुराकानीको सम्पादित अंशः

— कर्णाली प्रदेशमा सरकार विस्तारको विषय अलि गिजोलिएको जस्तो देखियो, खासमा समस्या के हो र यो कहाँ अल्झिएको छ ?

खासमा कर्णाली प्रदेशको तुलनामा अलि अगाडि भयो, जसले गर्दा अहिले २२ दिन भइसकदा पनि केही ढिला भएको जस्तो देखिएको हो । यो प्रक्रिया खासमा कर्णाली लगायतका पाँचवटा प्रदेशको प्याकेज सहमति अनुसार अगाडि बढिरहेको छ ।

— भन्नेपछि यो केन्द्रकै निर्णयको पछाडमा हो ?

हो, केन्द्रमा भएका तीन बुँदे र पाँच बुँदे सहमतिको जगमा सहकार्यलाई सुदृढ बनाउन पार्टी केन्द्रको निर्देशनअनुसार नै हामी अगाडि बढ्दैछौं । बामपन्थी र लोकतान्त्रिक शक्तिहरूबीचको सहकार्य राष्ट्रिय आवश्यकता हो भन्ने कुरामा सबै बौद्धिक र राजनीतिक क्षेत्रका व्यक्तिको सहमत छन् । यही सहकार्यलाई बलियो बनाउन पाँचवटै प्रदेशमा एकैसाथ कार्यान्वयन गर्ने चरणमा रहेकाले केही समय लागेको हो ।

बाहिर त मन्त्रालयको भागवण्डा नमिल्दा सरकार विस्तार हुन नसकेको भन्ने चर्चा छ नि ? भागवण्डाको कुरालाई पूरै इन्कार गर्न त मिल्दैन, सहायक विषयका रूपमा त्यो अलिअलि हुन्छ नै । तर, मुख्य कारण त्यो होइन । मुख्य कुरा चाहिँ, एउटा प्रदेशको सरकार गठनको मोडेलले अर्को प्रदेशमा कस्तो प्रभाव पार्छ भनेर एक-अर्कालाई हेर्ने अवस्था छ । जस्तै, सुदूरपश्चिम, कोशी, बागमती र लुम्बिनी प्रदेशहरूमा सरकार गठन कसरी हुन्छ भनेर कुनैपनि भएकाले यो केही ढिलो भएको हो ।

► बाँकी ३ पेजमा

‘कश्यप ज्योतिःसार’ लोकार्पण

■ युग संवाददाता

सुर्खेत, २ भदौ ।

ज्यो .प. खगेन्द्रप्रसाद अधिकारीद्वारा लेखन तथा संकलन गरिएको ‘कश्यप ज्योतिःसार’ ग्रन्थको लोकार्पण गरिएको छ । लोकार्पण कार्यक्रममा ज्योतिष शास्त्रको महत्व, अध्ययन तथा समाजमा यसको उपयोगिताबारे चर्चा गरिएको थियो ।

नेपाल ज्योतिष परिषद्का केन्द्रीय उपाध्यक्ष तथा कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि विकास पौडेलले ज्योतिष शास्त्रको संरक्षण, संवर्द्धन र विकासका लागि ‘कश्यप ज्योतिःसार’ उपयोगी ग्रन्थ बन्ने बताए । उनले अधिकारीले ज्योतिष क्षेत्रमा गर्दै आएको योगदानले कर्णालीको पहिचान, भाइचारा र सम्बन्धलाई राष्ट्रियस्तरसम्म जोड्न सहयोग पुगेको उल्लेख गरे ।

कार्यक्रममा नेपाल ज्योतिष परिषद् कर्णाली प्रदेशका अध्यक्ष डा.गौरीशंकर शर्मा, केन्द्रीय उपाध्यक्ष विकास पौडेललगायतको उपस्थिति थियो । वक्ताहरूले अधिकारीले लामो समयदेखि ‘कश्यप पञ्चाङ्ग’ समेत प्रकाशन गर्दै आएको उल्लेख गर्दै ‘कश्यप ज्योतिःसार’ मार्फत ज्योतिष शास्त्र र यसका विभिन्न पक्षबारे अध्ययन गर्ने अवसर प्राप्त हुने बताए ।

कृतिले ज्योतिषीय ज्ञानको अध्ययन तथा आकलनमा सहयोग पुर्‍याउनुका साथै देलेख, जुम्लालगायतका स्थानीय भाषा, संस्कृति र परम्पराको संरक्षणमा समेत योगदान गर्ने विश्वास व्यक्त गरिएको थियो ।

नेपाल ज्योतिष परिषद्का केन्द्रीय सदस्य पूर्णप्रसाद अधिकारीले आज गरिने कर्म र कामले भावी पुस्ताले आफूलाई कसरी सम्भन्नेछन् भन्ने विषयमा हरेक व्यक्तिले सोच्नुपर्ने बताए ।

लेखकका पिता कृष्णप्रसाद अधिकारीले आफ्नै सन्तानले तयार पारेको कृति लोकार्पण गर्न पाउँदा जीवनकै दुलो हर्ष लागेको बताए । पञ्चाङ्गकार तथा कृतिका लेखक ज्यो .प. खगेन्द्रप्रसाद अधिकारीले

आफ्ना गुरु तथा पिता कृष्णप्रसाद अधिकारीबाट सिकेको ज्ञानलाई निरन्तरता दिँदै आफ्नै पिताबाट कृति लोकार्पण गराउन पाउँदा खुसी लागेको बताए । उनले वर्षा र बाढीजस्ता प्राकृतिक विपत्तिले ल्याउने चुनौतीबाट पछि हट्नुभन्दा कठिन परिस्थितिको सामना गर्दै अघि बढ्नुपर्ने धारणा राखे ।

कश्यप पञ्चाङ्ग हालसम्म ४४ जिल्लामा पुगेको जानकारी दिँदै अधिकारीले सबैको साथ र सहयोगले ‘कश्यप ज्योतिःसार’ नयाँ पुस्ताका लागि उपयोगी ग्रन्थ बन्ने विश्वास व्यक्त गरे ।

कार्यक्रममा ज्योतिष, पण्डित, समाजसेवी, विभिन्न संघसंस्थाका प्रतिनिधि तथा साहित्यकारहरूको उपस्थिति थियो ।

छ लाख ८८ हजारको सहूलियत खाद्यान्न बिक्री

■ युग संवाददाता

हुम्ला, २ भदौ ।

खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कम्पनी लिमिटेडको हुम्ला शाखाले सातौँ वार्षिकोत्सव तथा चाडपर्वलाई लक्षित गर्दै सहूलियत मूल्यमा खाद्यान्न बिक्री सुरु गरेको छ । बिक्री सुरु भएको पहिलो दिनमै शाखाले करिब सात लाख रुपैयाँ बराबरको खाद्यान्न बिक्री गरेको जनाएको छ । लिमिटेडका हुम्ला शाखा प्रमुख कृष्णबहादुर थापामगरका अनुसार पहिलो दिन छ लाख ८८ हजार सात

सय ५० रुपैयाँ बराबरको खाद्यान्न बिक्री भएको हो । उनका अनुसार उक्त दिन ७० क्विन्टल चामल, तिन सय २२ किलो चिनी र तिन सय ४५ लिटर सूर्यमुखी तेल बिक्री गरिएको छ ।

बिक्री भएको चामलमध्ये करिब ६४ दशमलव ५० क्विन्टल सामान्य र पाँच दशमलव ५० क्विन्टल पौष्टिक तत्व मिसाइएको चामल रहेको शाखाले जनाएको छ । कम्पनीले वार्षिकोत्सव तथा चाडपर्वलाई लक्षित गर्दै भदौ एक

गतेदेखि सहूलियत मूल्यमा खाद्यान्न बिक्री सुरु गरेको हो । शाखा प्रमुख थापामगरका अनुसार सहूलियतमा बिक्री हुने खाद्यान्नमा चामल, चिनी र सूर्यमुखी तेल रहेका छन् । सबै प्रकारका चामलमा प्रतिक्विन्टल पाँच रुपैयाँ छुटको व्यवस्था गरिएको छ । त्यस्तै, चिनीमा प्रतिक्विन्टल पाँच रुपैयाँ छुट दिई एक सय रुपैयाँमा बिक्री भइरहेको छ भने सूर्यमुखी तेलमा प्रतिक्विन्टल तीन रुपैयाँ छुट गरी दुई सय ९५ रुपैयाँमा बिक्री गरिएको छ ।

पौष्टिक तत्व मिसाइएको चामल प्रतिक्विन्टल एक क्विन्टलसम्म खरिद गर्न सकिने व्यवस्था गरिएको छ भने अन्य खाद्यान्न आवश्यकता अनुसार खरिद गर्न सकिनेछ । हाल कम्पनीको हुम्ला शाखाको गोदाममा छ हजार क्विन्टलभन्दा बढी खाद्यान्न मौज्जात रहेको छ । सहूलियत मूल्यको खाद्यान्न शाखा कार्यालयसँगै सर्वेगाई र श्रीनगर डिपो तथा जिल्लाका अन्य १० बिक्री केन्द्रबाट समेत बिक्री गरिनेछ ।

GANGAMALA
TRAVELS & TOUR PVT. LTD

CAR WASH

📍 Birendranagar-12, Surkhet

✉ gttpt@gmail.com

📞 9851329169, 9858052810

● MINI BUS ● JEEP/CAR
● EV VAN ● SUMO JEEP

सम्पादकीय....

विपद् न्युनिकरणमा
जिम्मेवार बन

१७ कार्तिक २०८० को विनाशकारी भूकम्पको धक्का व्यहोरेको जाजरकोटले फेरि प्राकृतिक विपद्को चोट खेपेको छ । एक सय ५४ जनाको ज्यान जाने गरी आएको भूकम्पको पीडा बिसन नपाउँदै पहिरोले जाजरकोटीलाई अर्को नबिसने चोट दिएको छ । भूकम्पपछिको पुनर्निर्माणमा सरकारी ढिलासुस्तीका कारण अस्थायी टहरामा बस्न बाध्य नागरिकलाई केही दिनअघि परेको अवरल वर्षापछिको पहिरोले थप पीडा दिएको हो । पहिरोमा परी चार जनाले ज्यान गुमाएका छन् भने ११ जना घाइते भएका छन् । चार सय ३० नागरिक विस्थापित भएका छन् । विस्थापितमध्ये अधिकांश भूकम्पपछि बनाइएका अस्थायी टहरामा बस्दै आएका थिए । अहिले उनीहरू विद्यालय र अन्य सार्वजनिक भवनमा बनाइएका अस्थायी शिविरमा बस्न बाध्य छन् । गर्भवती महिला, बालबालिका, अपांगता भएका व्यक्ति र ज्येष्ठ नागरिकसमेत विपद्को चपेटामा परेका छन् ।

खानेपानी, विद्युत् र सडक अवरुद्ध हुँदा उनीहरूको दैनिकी भनै कष्टकर बनेको छ । भेरी नगरपालिकाका विभिन्न बस्तीको सिरानबाट पहिरो खसेकाले तत्काल घर फर्किन सक्ने अवस्था पनि छैन । यसले विपद्पछिको राहतभन्दा दीर्घकालीन पुनर्स्थापनाको आवश्यकता कति गम्भीर छ भन्ने देखाउँछ । जाजरकोटको पछिल्लो घटना कर्णालीका लागि नयाँ होइन । २०७९ मा कालीकोटको तिलागुफामा मलामी गएका १३ जना पहिरोमा पुरिए २०७९ को भेरी बाढीमा दुई सय २२ जनाले ज्यान गुमाए । त्यसबेला विस्थापित सुर्खेतका कतिपय परिवार एक दशक बितिसक्दा पनि स्थायी पुनर्स्थापनाको प्रतीक्षामा छन् । सरकार फेरिन्छ, योजना बन्छन्, बजेट छुट्टिन्छ; तर विपद्बाट विस्थापित नागरिकको स्थायी छानो र सुरक्षित बस्तीको समस्या जस्ताको तस्तै रहन्छ । कर्णाली प्रदेश प्रहरीको तथ्यांकले पाँच वर्षमा पाँच हजार सात सय १६ प्राकृतिक विपद्का घटनामा तीन सय ९१ जनाको मृत्यु, नौ सय ४२ जना घाइते र ४३ जना बेपत्ता भएको देखाउँछ । यही अवधिमा ९० हजारभन्दा बढी नागरिक विस्थापित भएका छन्। जाजरकोटमा मात्रै एक सय ३० जनाले ज्यान गुमाएका छन् । यी तथ्यांक सामान्य अंक होइनन्, राज्यको विपद् व्यवस्थापन प्रणालीको कमजोर अवस्थाको ऐना हुन् । विपद्को जोखिम बढ्नुमा जलवायु परिवर्तनसँगै अव्यवस्थित विकास पनि जिम्मेवार छ । जथाभावी सडक खन्ने, कमजोर इन्जिनियरिङमा पूर्वाधार निर्माण गर्ने र वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकनलाई कर्मकाण्डमा सीमित गर्ने प्रवृत्तिले कर्णालीको जोखिम बढाएको छ ।

भौगोलिक रूपमा संवेदनशील क्षेत्रमा विकासका नाममा प्रकृतिसँग गरिने यस्तो प्रतिस्पर्धा अन्ततः मानव जीवनकै लागि घातक हुन्छ । त्यसैले अब सरकारको प्राथमिकता विपद् आएपछि राहत बाँड्ने होइन, विपद् आउन नदिने र जोखिम घटाउने हुनुपर्छ । जोखिमयुक्त बस्तीको पहिचान, सुरक्षित तथा एकीकृत बस्ती विकास, गुणस्तरीय पूर्वाधार, प्रभावकारी पूर्वसूचना प्रणाली र वैज्ञानिक भू-उपयोग नीति तत्काल आवश्यक छ । भूकम्प, बाढी र पहिरोपछि विस्थापितलाई वर्षौंसम्म टहरामा राखेर राज्य आफ्नो दायित्वबाट उम्कन मिल्दैन । कर्णालीलाई हरेक वर्ष विपद्को क्षति गर्ने प्रदेश होइन, जोखिम घटाउने प्रदेश बनाउनुपर्छ । त्यसका लागि तीनै तहका सरकारबीच स्पष्ट जिम्मेवारी, पर्याप्त बजेट र दीर्घकालीन कार्ययोजना आवश्यक छ । नागरिकको ज्यान गएपछि राहत दिने राज्यभन्दा नागरिकको ज्यान जोगाउन पूर्वतयारी गर्ने राज्य आजको आवश्यकता हो ।

विश्व

युद्ध अन्त्यका लागि
दक्षिण कोरियाले गन्यो
उत्तर कोरियासँग प्रस्ताव

■सिउल, २ भदौ ।

दक्षिण कोरियाका राष्ट्रपति ली जे-म्युङले आफ्नो उत्तर कोरियासँग प्राविधिक रूपमा अभै जारी युद्धलाई औपचारिक रूपमा अन्त्य गर्ने विषयमा वार्ताको प्रस्ताव गरेका छन् । दुई देशबिच तनाव बढिरहेका बेला राष्ट्रपति जे-म्युङल वार्ता प्रस्ताव गरेका हुन् । राष्ट्रपति म्युङले 'सैन्यविहीन क्षेत्र'का रूपमा चिनिने दुई देशबिचको वास्तविक सिमानामा तनाव बढ्न नदिन 'बहुतहको सुरक्षा प्रणाली'को सुझाव दिए ।

उनले प्योङयाङको आणविक महत्वाकांक्षा रोक्ने व्यावहारिक उपायबारे छलफल गर्ने प्रस्ताव पनि अघि सारेका छन् । उत्तर कोरियाले आणविक हतियार बोक्न सक्ने क्षमताका ब्यालिस्टिक क्षेप्यास्त्रहरूको निरन्तर परीक्षण गर्दै आएको छ ।

सियोल र नजिकैको जापानले उत्तरका गतिविधिलाई आफ्नो शक्ति प्रदर्शन गर्ने प्रयासका रूपमा हेरेका छन् । सन् १९५३ मा युद्धविराम सम्झौता भएयता पनि कोरियाली प्रायद्वीपका यी दुई पक्षबिचको द्वन्द्व व्यावहारिक रूपमा यथावत् अवस्थामा छ ।

उनीहरूले शान्ति-सम्झौतामा हस्ताक्षर गरेनन्, त्यसैले प्राविधिक रूपमा उनीहरू अभै पनि युद्धकै अवस्थामा छन् । त्यसयताका दशकहरूमा सैन्यविहीन क्षेत्रमा भडप र तनाव देखिएका छन् । साथै, दुवै पक्षले एक-अर्कामाथि उक्साहटपूर्ण गतिविधि गरेको आरोप लगाउँदै आएका छन् जसमा फोहोर र प्रचार-प्रसार सामग्री बोकेका बेल्गन खसाल्ने कार्य पनि समावेश छन् ।

नारायणी देवकोटा

१५ अगस्टमा न्यु योर्क टाइम्सले लेख्यो-बौद्धिक चोरीको आरोप लागेका क्याम्ब्रिज विश्वविद्यालयमा समाजशास्त्रका प्राध्यापक जेसन अर्डेको निधनबारे । न्यु योर्क टाइम्स र गार्डियनमा प्रकाशित समाचारले चिसो महसुस गरायो । र, कैयौँ विद्यार्थीलाई एकैपटक सम्पर्क । विश्वविद्यालयमा स्नातकोत्तर अध्यापन गरेको सात वर्षमा हरेक वर्षजस्तो शोधग्रन्थ तयार गर्ने क्रममा पटकपटक बौद्धिक चोरीको विषयमा विद्यार्थीका अपेक्षा, अवस्था, बाध्यताहरू र बौद्धिक चोरीका गतिपरिणाम टोकिएरहुनुपर्छ ।

विश्वविद्यालयमा सीमान्तकृत समुदाय (त्यसमा महिला, पश्चिमा जगत्मा काला जातिका र दक्षिण एसियामा दलित समुदायका, ग्रामीण भेगको निम्न आय भएको परिवारका, यौनिक विविधता भएका वा फरक क्षमता भएको अवस्था) बाट आएका व्यक्तिले आफ्नो क्षमताको प्रमाण पटकपटक दिइरहनुपरेको अवस्था पनि सम्झिन्छु ।

क्याम्ब्रिज विश्वविद्यालय आफूलाई तीक्ष्ण र विज्ञ हुन्छु भनेर सपना देख्ने हर कोही विद्यार्थीको सपनाको विश्वविद्यालय हो । जेसन अर्डेको परिवारका अनुसार उनीमाथि लगाइएका आरोपले तीन वर्षदेखि गरिएको बुलिङ, साइबर आक्रमणले संसारका नामी विश्वविद्यालयभित्रको प्राज्ञिक वातावरण कतिसम्म रंगभेदी र विभेदकारी छ भन्ने पक्षलाई उजागर गरेको छ । यो लेख भने कार्यक्षेत्रमा समावेशी नीति र विभेदको सिलसिला, बौद्धिक सम्पत्ति र ज्ञानमाथिको पहुँच र नियन्त्रणमाथि केन्द्रित छ ।

कार्यक्षेत्रमा समावेशी नीति र विभेदको
सिलसिला

विभिन्न आन्दोलन र सामाजिक दबाबका कारण संसारभर समावेशिताको मुद्दा ज्वलन्त छ । मनमा जेसुकै भए पनि आफूलाई उदार, लोकतान्त्रिक वा प्रगतिशील देखाउनका लागि पनि धेरै संघसंस्थालाई आफ्नो कार्यक्षेत्र समावेशी बनाउनुपर्ने दबाब छ ।

उक्त दबाबबाट संसारलाई ज्ञान बाँडिरहेको

क्याम्ब्रिज विश्वविद्यालय नपर्ने कुरा पनि भएन । जेसन अर्डे क्याम्ब्रिजले समावेशी नीतिअन्तर्गत युवा, कालाजाति र अपांगता भएका व्यक्तिका रूपमा प्राध्यापकको पदमा लिनका लागि उपयुक्त पात्र थिए । उनको नियुक्तिलाई क्याम्ब्रिज आफैले पनि आफू प्रगतिशील भएको देखाउनका लागि एक सेलेब्रिटीको रूपमा प्रस्तुत पनि गर्‍यो ।

पहुँचवाला कैयौँ व्यक्तिलाई आम लागेका, सामान्य लागिरहेका उपाधि वा पदहरू सीमान्तकृत व्यक्तिका लागि निकै दूला उपलब्धि पनि हुन्छन् । काला जातिका, युवा र बाल्यकालमा अटिज्मको सिकार भएका अर्डे र उनले प्रतिनिधित्व गर्ने समुदायका लागि क्याम्ब्रिजको प्राध्यापक हुने कुरा पक्कै पनि सेलेब्रेट गर्न लायक अवसर थियो । अटिज्मको सिकार भएका अर्डे, ११ वर्षको उमेरमा मात्रै बोल्न सकेको र १८ वर्षको उमेरपछि मात्रै उनले पढ्नलेख्न थालेका थिए ।

तर, ३७ वर्षको उमेरमा उनी संसारकै नामी मानिने क्याम्ब्रिजमा प्राध्यापक भएपछि संसारभर अटिज्म भएका सन्तानका बाआमाका लागि अर्डेको जीवन एउटा आशाको उदाहरण थिए । अटिज्म भएका व्यक्ति परिवारका बोभर होइनन्, उनीहरूको उचित हेरचाह र लालनपालन हुन सक्दा क्याम्ब्रिजजस्तो विश्वविद्यालयमा प्राध्यापक बन्न सक्छन् भन्ने उनी जीवित उदाहरण थिए । साथसाथै उनी युवा र काला जातिका व्यक्तिका लागि पनि एक उदाहरण थिए नै, जसका कारण उनी चर्चामा थिए । उनले आफ्ना संघर्ष र सफलताका कथाहरू सार्वजनिक मञ्चमा प्रस्तुत गरिरहन्थे । उनको त्यही सार्वजनिक छवि कैयौँका लागि मन पोल्ने विषय पनि थियो । काला जातिका मानिसलाई दासको रूपमा लिनेहरूका लागि यो भनेबाट स्वीकार गर्न नसकिने पक्ष थियो ।

लड्ने बेलामा व्यक्तिले सोच्ने कुरा हो- यस्तो अमानवीय सोचको निसानामा म मात्रै छैन भनेर । तर, कतिसम्म सहने, कतिसम्म लड्ने, लड्ने कि भान्ने ?अर्डेले भान्ने बाटो रोजे । अर्डेको दुःखद अन्त्यले पश्चिमा प्राज्ञिक जगत्को समावेशी नीतिको मुखुन्डो उतारेर गएको छ ।

आफ्नो कार्यक्षेत्रलाई समावेशी बनाएर मात्रै हुँदैन, समावेशी नीतिमार्फत आएका आफ्ना कर्मचारीमाथि भइरहेको आक्रमणलाई रोक्ने नीति पनि अवलम्बन गर्न जरुरी छ ।

एउटा प्राज्ञिक व्यक्तिको सम्पत्ति

सन् २०१९ मा समाजशास्त्रमा एमफिल पद्वे गर्दा गैरसरकारी संस्थामा गरिरहेको जागिर छोडेर विश्वविद्यालयमा पढाउने रहर बग्दै थियो ।

त्यति बेला विश्वविद्यालयमा छिर्नु नै जीवनको सर्वोत्तम उपलब्धि हुनेछ भन्ने लागिरहेको थियो । मेरा सपनाको प्वाँख पलाउँदै गर्दा एक जना प्राध्यापकले 'विश्वविद्यालयको प्राध्यापक हुनु भनेको रातारात धन कमाउने ठाउँ होइन, सामान्य जीवन बिताउँछु भनेर आफैलाई नबौँध्ने हो भने प्राध्यापनमा टिकिरहन सकिन्न' भनेर भन्नुभएको थियो ।

त्यो सामान्य जीवनको कुरामा जोडिएको थियो, आफू बसेको शहरमा आफ्नै घर, दैनिक यातायातका लागि एउटा गाडी, महिना/दुई महिनामा गरिने सपिङ र वर्षेपिच्छे विदेश भ्रमण गर्न नसके पनि म नियमित रूपमा पढिरहनेछु, पढाइरहनेछु, लेखिरहनेछु भन्ने आफैँसँगको प्रतिबद्धता ।

सुन्दा सामान्य लागे पनि देखावटीमा आधारित आजको समाजमा यो अलिक कठिन नै काम रहेछ भन्ने कुरा म बेलाबेलामा सोचिरहन्छु । जब कोही आफूसँगैका साथीहरूले नयाँ गाडी किनेको, नयाँ घर बनाएको वा विदेशमा भ्याकेसन मनाएको फोटो सार्वजनिक गरिरहन्छन्, वा त्यस्ता प्लान सुनाउँछन्, उच्च मध्यम वर्गका लागि सामान्य लाग्ने घर, गाडी, भ्याकेसनका प्रश्न सोध्दा मेरो उत्तर हुन्छ, मैले कमाएको वा जम्मा गरेको पुँजी म नै हुँ ।

आफू सर्भाइभ हुन, किताब किन्न, मन लागेको विषयमा अनुसन्धान गर्न, वर्षमा एउटा भए पनि अनुसन्धानमा आधारित लेख लेख्नका लागि फिल्ड जाँदा लाग्ने खर्चमा नै मेरो आय र समय सकिइरहेको हुन्छ । नेपालजस्तो निम्न आय भएको देशको, त्यो पनि भर्खर संघर्षरत प्राध्यापकको जस्तै अवस्था त पक्कै पनि विकसित मुलुकका प्राध्यापकको हुँदैन ।

तर, संसारभर प्राध्यापकको कमाइ वा हैसियत नाप्ने भनेको उसले कति अनुसन्धान गर्‍यो, कति कृति निकाल्यो भन्ने नै हो । र, अध्ययन गर्नका लागि समय र पैसा लगाउनुपर्छ । सामान्य एउटा विषयमा अनुसन्धान गर्न नेपालमा पाँच/छ महिनाको समय र एकदेखि पाँच लाखसम्म (विषय हेरीकन) खर्च लागिरहेको हुन्छ । योभन्दा बढी आफ्नै खल्तीको पैसा लगानी गरेर अनुसन्धान गर्न सकिन्न ।

त्यसैले अलिक गतिलो गरी अनुसन्धान गर्नका लागि फन्डिङ एजेन्सीको भर पर्नुपर्ने बाध्यता हुन्छ । कैयौँ फन्डिङ एजेन्सीले अनुसन्धानका काम त दिन्छन्, त्यसका लागि लगानी पनि गर्छन् । तर, त्यसको कतिप्राइट अनुसन्धानकर्तालाई दिँदैनन् । यहाँनिर आएर व्यावसायिक अनुसन्धानकर्ता र प्राध्यापकको बीचमा भिन्नता छुटिन्छ ।

प्राध्यापकलाई आफूले अनुसन्धान गरेर उत्पादन गरेको ज्ञानमा आफ्नो नाम चाहिएको हुन्छ, अनुसन्धानकर्तालाई रुचिको विषयमा काम र दाम पहिला चाहिएको हुन्छ । यो गोलचक्रले के देखाउँछ भन्दा आफ्नो रुचिको विषयमा अनुसन्धान गर्न आफ्नै लगानी गर्नुपर्ने अवस्था आउँछ । यसरी एउटा व्यक्तिले महिनाको समय र खर्च लगाएर लेखेको कृति चोरी हुनु भनेको उसको घर फोडेर चोरनुजस्तै हो, लगानीकै हिसाब लगाएर भन्नुपर्दा पनि ।

माथिको यो सप्रसंग व्याख्या पनि समाजशास्त्री अर्डेको मृत्यूसँग पनि जोडिन्छ । उनलाई बौद्धिक चोरीको आरोप लाग्यो । उक्त आरोप यो लेख लेख्दासम्म क्याम्ब्रिजले सत्य भएको पुष्टि गरेको छैन । उनले अरूको बौद्धिक सम्पत्ति चोरेका थिए कि थिएनन्, चोरेकै थिए भने पनि कुन तहसम्म चोरेका थिए भन्ने विषयमा थप पुष्टि हुँदै जाला । यसै पनि संसारभर केही हदसम्म अरूले निर्माण गरेको ज्ञानलाई आफ्नो ज्ञान निर्माणको प्रक्रियामा समावेश गर्न पाइन्छ ।

त्यो केही हदसम्म विश्वविद्यालय वा सम्बन्धित देशको उच्चशिक्षा निकायले बनाएका नीतिहरूमा भर पर्छ । हाम्रो त्रिविकै हकमा छुट्टै विनियमको व्यवस्था गरेको छ, जसको नाम एन्टी प्लेजारेज्म सफ्टवेयर व्यवस्थापन तथा सञ्चालनसम्बन्धी विनियम, २०८० दिइएको छ । उक्त विनियमअनुसार विद्यार्थिहरूको तहका शोधपत्र र दूला अनुसन्धानको हकमा १० प्रतिशत प्लेजारेज्म स्वीकार गरिने उल्लेख छ ।

एमफिल, एमए, अनुसन्धान लेख, लघुअनुसन्धानको हकमा प्लेजारेज्म १५ देखि २० प्रतिशतसम्म स्वीकार गरिने उल्लेख छ । त्यो भनेको पहिला नै कसैले उत्पादन गरेको ज्ञानलाई जसले लेखेको हो, उसले लेखेको भन्दै आफ्ना सामग्रीमा समावेश गर्न सकिन्छ भन्ने हो । तर, विश्वविद्यालयको ढाँचा नबुझेका मानिसहरू यो त चोर नै रहेछ भन्ने पारामा अहिले साइबर हमला गर्न अगाडि तमिस्रनु मानव समाजमा बढिरहेको हिसाको उदाहरण हो ।

ज्ञानमाथिको पहुँच र नियन्त्रण

बौद्धिक चोरीको विवाद आउँदा बेलाबेला ज्ञानको स्रोतको विषयमा पनि विवाद आउँछ । किताबी ज्ञान अर्थात् लिखतलाई मात्रै ज्ञान मानिने परम्परा, लेखन, प्रकाशन र त्यो प्रकाशित ज्ञानको प्रचारको शक्तिसँग पनि जोडिन्छ । आममानिसको मौलिक परम्परा, मौखिक वा सांकेतिक भाषा वा सिकाइ पनि ज्ञान हुन् भन्ने कुरा इतिहासमा लामो समय छायामा पर्‍यो ।

► बाँकी ३ पृष्ठमा

महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बर

एम्बुलेन्स	
एम्बुलेन्स (नेपाल रेडक्रस)	: ०८३-५२०३१०
एम्बुलेन्स (वीरन्द्रनगर सहकारी)	: ९८४८०२०८६७
एम्बुलेन्स (भू.पू. सैनिक कल्याणकारी समिति)	: ९८२२४११५८६
शव वाहन	: ०८३-५२४२३६/९८५८०४३६००
जिल्ला प्रहरी कार्यालय	: १००, ०८३-५२०२२२
जिल्ला ट्राफिक कार्यालय	: ०८३-५२५४९६
विद्युत फ्यूज सेवा	: ०८३-५२०२६७/५२०२६५
महिला तथा बाल हेल्थलाइन	: १०९८
विमान स्थल	
सुर्खेत	: ०८३-५२१९४५/५२५२१९
जुम्ला	: ०८७-५२०१९०
मुगु ताल्चा :	
हुम्ला	: ०८७-६८००८०
डोल्पा	: ०८७-५५१०१९
चौजहारी (पश्चिम रुकुम)	: ०८८-४०१०४८
नेपालगन्ज	: ०८१-५६५२०५
दमकल	
वीरन्द्रनगर न.पा. :	: १०१
भेरीगंगा न.पा.	: ०८३-५४०१०१, ९८५८०५१०५७
नारायण न.पा.	: ०८९-४१०२०१
अस्पताल	
दैलेख जिल्ला अस्पताल	: ०८९-४१०११७
प्रदेश अस्पताल सुर्खेत	: ०८३-५२३३००
सुर्खेत हस्पिटल प्रा.लि.	: ०८३-५२५४१७
माया नर्सिङ होम प्रा.लि.	: ०८३-५२१४३०, ५२५४३०
एम्बुलेन्स (माया नर्सिङ होम)	: ०८३-५२१४३०
एम्बुलेन्स (देउती नर्सिङ होम)	: ०८३-५२०५२८
एम्बुलेन्स (स्वास्थ्यकर्मी संघ)	: ९८४४८३५६६६
एम्बुलेन्स (नेपाल अर्बुद रोग निवारण संस्था)	: ९८६८११६०५२
जाजरकोट अस्पताल	: ०८९-४३०१२०
जिल्ला अस्पताल डोल्पा	: ०८७-५५०१११
जिल्ला अस्पताल मुगु	: ०८७-४६९१६२

					
आजको राशिफल					
	मन मिल्ने साथी भेटिनुका साथै प्रेम र मित्रताको बन्धन कसिलो हुनेछ । कामको चापबाट फुर्सद पाइनेछ । व्यवसायले मनम्य आम्दानी दिलाउनेछ ।				रमाइलो भेटघाट तथा खानपानको आनन्द प्राप्त हुनेछ । तारिफयोग्य कामले प्रशंसा एवं ख्याति बढ्नेछ । सफलताको अनुभवले थप उत्साहित
	मिहिनेतीहरूका लागि समय उत्साहजनक रहनेछ । प्रतिस्पर्धामा विजय प्राप्त हुनेछ भने द्वेष तथा ईर्ष्या गर्नेहरूले हार खान्नेछन् ।				अवसरको खोजीमा केही दौडधुप गर्नुपर्ला । घरखर्च बढ्नुका साथै अर्थ अभावले सताउने हुँदा होसियार िसाथ काममा जुट्नुहोला ।
	प्रयत्न गरेका काम सजिलै सम्पादन हुनेछन् । अध्ययनमा राम्रो उपलब्धि हासिल गर्न सकिनेछ । बौद्धिक प्रतिस्पर्धामा विजयी भइनेछ ।				प्रतीक्षित नतिजाले उत्साह जगाउनेछ । मिहिनेत गर्दा दिगो फाइदा हुने काममा जग बसाउने मौका छ । आम्दानीका नयाँ स्रोत फेला पर्नेछन् ।
	अवसर प्राप्त भए पनि तत्काल फाइदा हेर्दा परिस्थिति बिग्रन सक्छ । मिहिनेतले समस्या सुल्फ्नेछन् । पहिलेका कमजोरी सुधार गर्ने अवसर प्राप्त हुनेछ ।				कर्मका प्रेक्ष र सहयोगी बढ्नाले कर्मसाधना सिद्ध हुनेछ । मिहिनेतले सजिलै लक्ष्यमा पुर्याउनेछ । प्रतीक्षित नतिजाले उत्साह जगाउनेछ ।
	परिस्थिति अनुकूल हुनेछ र लगनशीलताले लक्ष्यमा पुर्याउनेछ । छोटो समयमा फाइदा उठाउन सकिनेछ । सहयोगीहरूले काममा साथ दिनेछन् ।				प्रतीक्षित नतिजाले उत्साह जगाउनेछ । चुनौतीहरू पन्छाउँदै चिताएको काम बनाउन सकिनेछ । रोकिएका काम सम्पादन हुनेछन् ।
	सेयर तथा लगानीबाट लाभ मिल्नेछ । बौद्धिक कार्यबाट पनि दिगो फाइदा उठाउन सकिनेछ । सुखद् समाचारले उत्साह जगाउनेछ ।				पहिलेका समस्या दोहोरिनाले उत्साहमा कमी आउला । गोपनीयता बाहिरिनाले समस्या पर्न सक्छ । स्वास्थ्यमा निकै ध्यान पुर्याउनुहोला ।
					

सुरक्षित मातृत्वमा फड्को मार्दै नरैनापुर

■ युग संवाददाता
बाँके, २ भदौ ।

बाँकेको दुर्गम क्षेत्रका रुपमा रहेको नरैनापुर गाउँपालिकाले सुरक्षित मातृत्वको क्षेत्रमा सकारात्मक परिवर्तन गरेको छ । नरैनापुरमा अहिले घरमै सुत्केरी गराउने प्रवृत्ति घट्दै गएको छ । वडास्तरमा गाउँमै प्रसूति सेवा केन्द्र सञ्चालनमा आएपछि घरमै सुत्केरी गराउने पुरानो परम्परामा परिवर्तन आएको नरैनापुर गाउँपालिका स्वास्थ्य शाखा प्रमुख नगेन्द्रकुमार शाहले बताए ।

“विगतमा घरमै सुत्केरी गराउँदा धेरै आमा र नवजात शिशुको स्वास्थ्य जोखिममा पर्ने गरेको थियो, तर अहिले बाँकेको दुर्गम नरैनापुर गाउँपालिकामा त्यो तस्बिर बदलिएको छ”, शाहले भने, “घरमै सुत्केरी गराउने प्रवृत्ति घट्दै गएको छ, वडा-वडामा सञ्चालनमा रहेका वर्थिङ सेन्टर सुरक्षित मातृत्वका भरपर्दो केन्द्रका रूपमा स्थापित हुँदै गएका छन् ।”

उनका अनुसार, आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा नरैनापुर गाउँपालिकाका विभिन्न प्रसूति सेवा केन्द्रबाट एक हजार १५१

जना महिलाहरूले सुरक्षित प्रसूति सेवा लिएका छन् । संस्थागत सुत्केरीको सङ्ख्या निरन्तर बढ्दै जानु सुरक्षित मातृत्वप्रतिको चेतना र स्थानीय सरकारले गरेको लगानीको प्रतिफल हो ।

पहिले घरमै सुत्केरी गराउने वा अन्तिम अवस्थामा स्वास्थ्य संस्थामा नआउने महिलासमेत अहिले नियमित गर्भ परीक्षणदेखि सुत्केरीसम्म वर्थिङ सेन्टरमै आउने गरेका छन् । वडा नम्बर १ देखि ६ सम्म चौबीसै घण्टा तालिमप्राप्त स्वास्थ्यकर्मीबाट प्रसूति सेवा सञ्चालन भइरहेको उनले जानकारी

दिए । गर्भवतीलाई स्वास्थ्य संस्थामा ल्याउन निःशुल्क एम्बुलेन्स सेवाको व्यवस्था गरिएकाले दुर्गम बस्तीका महिलाहरू पनि सहज रूपमा सेवा लिन थालेका छन् ।

गत आर्थिक वर्षमा वडा नम्बर १ कटकुडैयामा १८६, वडा नम्बर २ कालाफाँटामा १७४, वडा नम्बर ३ नरैनापुरमा १०१, वडा नम्बर ४ लक्ष्मणपुरमा २५४, वडा नम्बर ५ मटेहियामा २८६ र वडा नम्बर ६ गड्ढापुरमा १५३ जना महिलाहरूले सुरक्षित प्रसूति सेवा लिएका छन् । जटिल अवस्था देखिएमा तत्काल भेरी अस्पतालमा निःशुल्क रेफर

गर्ने तथा ल्याउने-लैजाने व्यवस्था गाउँपालिकाले मिलाएको स्वास्थ्य शाखा प्रमुख शाहले बताए ।

वडा नम्बर १ कटकुडैया स्वास्थ्यचौकीमा कार्यरत अनमी सामना गुरुङले नरैनापुरमा पछिल्ला वर्षहरूमा सबैभन्दा ठूलो परिवर्तन महिलाको सोचमा आएको बताए । उनले भने, “पहिले धेरैजसो गर्भवतीले घरमै सुत्केरी गराउने योजना बनाउँथे । अस्पताल आउन डराउने, खर्च धेरै लाग्छ भन्ने सोच्ने र अन्तिम समयमा मात्रै ल्याउने अवस्था थियो । अहिले भने गर्भ रहेदेखि नै नियमित जाँचका लागि स्वास्थ्य संस्थामा आउने, सुत्केरी हुने मिति नजिकै जाँदा आफ्नै वर्थिङ सेन्टरमा सम्पर्क गर्ने र सुरक्षित रूपमा स्वास्थ्य संस्थामै सुत्केरी गराउने चलन बढेको छ ।”

उनका अनुसार, स्वास्थ्यकर्मीले गाउँगाउँमा पुगेर गरेको परामर्श, महिला स्वास्थ्य स्वयंसेविकाको सक्रियता, परिवारको बढ्दो साथ र गाउँपालिकाले उपलब्ध गराएको निःशुल्क एम्बुलेन्स सेवाले समुदायको सोच परिवर्तन गर्न महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको छ ।

घुर्खो

हेन ! नेपाली नयाँ कुराको बहसको थालनी हुन लायोन काँग्रेसका नेताहरू । जनता, रास्वपाका दैनिक रुपमा हुने योटा न योटा ताण्डबले वाक्क दिक्क बन्दै गै राख्न । दिन त रास्वपालाई दुई तिहाइ मत दिए । तर, यस्तो किसिमको सरकार र यस्ता खालका माननीय र प्रधानमन्त्री बन्न घण्टीमा मत द्या हैनम् भन्न पो थाल्यो छन त ! उनिहरूको भनाईमा यो सब राजनीतिक वितण्डा गराउने काम काँग्रेसले गर्नुहो त्यसैले यी सब बिकृतिको जिम्मा सरकारले लिनुपर्छ भनेर यत्रतत्र काँग्रेसको विरोध गर्नु पो सुनिन थाल्यो छ त ! चुनाव कौनले माओवादीसित मिल्न थाल्यो अनि कैले एमाले शीत गठबन्धन गरेर चुनाव लड्छो जनतालाई जबरजस्ती कमिनिष्टमा भोट हाल्न ला छ अनि सरकार बनाउने बेला सत्ताजति कमिनिष्टहरूलाई छाड । अनि तै मीका पोरेर कमिनिष्टले देशको ढुकुटी र राजनीतिलाई तथानाम चलाए देशो भट्टाचार बढ्यो तै निहुमा ऐले बालेनको सरकार आयो अनि यो सरकार त भन्न दुई तिहाइका नाममा छाटा सँढे जस्तो पो भाछ त । न सदनको मर्यादा छ न सरकारको अडानछ जस्तो

जे मन लायोतै गर्छन । जनता सरकारतिर मुख फर्कायर बस्न छन सरकार जनता कुरो हैनकप रास्वपाका मनननीयलाई उरुदुयाउला हर्कता उतार्छो । वास्तवमा गठबन्धनका नाममा शेरबादुरले कमिनिष्टसित घाँटी जोडेर जसरी आफ्नालकार्यकर्ता र भोटरलाई कमिनिष्टमा भोट हाल्न लाए त्यसको पापको भारी ऐले काँग्रेसले बोक्नु पर्योछ । एकातिर जिवनभर लाएर कमाएको राजनीतिक प्रतिष्ठा कमिनिष्टकै सौठगाँठो लाएर गुमाउनु पर्यो भने अर्कोतिर पैलो पाटि भएर नि गठबन्धन वालालाई नै सरकार बनाउन लगाएर तै सरकारका आडो देउबाकि श्रीमतीले जसरी धन बटुल्न लागिन र घरका कनेठाकोठाँ रपियाँ लुकाईन अनि तैधन जेजनीले नास्ने बेलाँ पुरै आर्जुको धनपनि नासियो कार्यकर्ता भनेका १६ लाख पाटिसदस्य जुन छन देशभर त्यति कार्यकर्ता भेटन, आउने चुनावो हम्मे हम्मे पर्ला । त्यसैले पाटि टुक्राउनतिर हैन आआफ्नो अभिमान त्यागेर पाटि जुटाउनतिर लानु पर्यो हैनभने जनताले तिभिहरूजस्ता स्वाँठ नेताहरूलाई भाटे कारबाही गर्न नि सक्छन् ।

देउवाका भतिजा प्रकाश सुदूरपश्चिम प्रदेशसभाबाट पदमुक्त

■ युग संवाददाता
बाँके, २ भदौ ।

सुदूरपश्चिम प्रदेशसभा सदस्य प्रकाशबहादुर देउवा पदमुक्त भएका छन् । प्रदेशसभाका लगातार २५ वटा बैठकमा अनुपस्थित रहेका नेपाली काँग्रेसका प्रदेशसभा सदस्य देउवालाई सभामुख भीमबहादुर भण्डारीले पदमुक्त गरेका हुन् ।

कैलाली निर्वाचन क्षेत्र नं. ५ (२) बाट निर्वाचित तथा पूर्वमन्त्री देउवा २०८२ असोजदेखि प्रदेशसभाका बैठकमा उपस्थित भएका थिएनन् । तर, उनले प्रदेशसभाबाट पाउने पारिश्रमिकलगायतका सुविधा भने निरन्तर बुझ्दै आएका थिए ।

२०८२ भदौ २३ र २४ गते भएको जेन-जी आन्दोलनपछि देउवा प्रदेशसभा सचिवालयलाई औपचारिक जानकारी नदिएँ अमेरिका पुगेको बताइएको छ । त्यसयता उनी प्रदेशसभा बैठकमा अनुपस्थित छन् र हालसम्म पनि अमेरिकामै रहेको जनाइएको छ ।

प्रदेशसभा नियमावली, २०८० को नियम १(३) अनुसार सभाको जानकारीबिना लगातार १० वटा बैठकमा अनुपस्थित भएमा प्रदेशसभा सदस्यको पद रिक्त हुने व्यवस्था छ । देउवा लगातार १० बैठकमा अनुपस्थित भएपछि आफू अमेरिका रहेको जानकारी सभामुखलाई गराएका थिए ।

सर्पको टोकाइबाट बचाउँ र बचाऔँ

- ▶ आफ्नो नजिक सर्पदंश उपचार केन्द्र कहाँ छ ? जानकारी राखौँ,
- ▶ सर्पले डसेका व्यक्ति आतिन सक्छन्, सान्त्वना दिऔँ,
- ▶ सर्पले डसेका व्यक्तिलाई तुरुन्त अस्पताल वा सर्पदंश उपचार केन्द्र पुर्‍याऔँ,
- ▶ भारफूकलगायतका गलत परम्परागत उपचार विधिर्तिर नलागौँ,
- ▶ घरवरपरका सर्प बस्नसक्ने सम्भावित ठाउँको पहिचान गरी व्यवस्थापन गरौँ,
- ▶ रातको समयमा बुट लगाएर टर्च लाईट बालेर हिड्ने गरौँ,
- ▶ घरमा सर्प छिर्न सक्ने प्वालहरू बन्द गरौँ,
- ▶ भुल लगाएर खाटमा सुत्ने गरौँ ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

१० दिनमै अंग्रेजी भाषा बोल्न र लेख्न ग्यारेन्टीका साथै कम्प्युटर

हाम्रा विशेषताहरू

- ✦ अंग्रेजी भाषा सिकेपछि अंग्रेजी विषयमा ९९% मद्दत गर्ने, कक्षा ६ देखि डिग्री (Degree) सम्मको अंग्रेजी ट्युशन लिन नपर्ने साथै Grammar मा पूर्णरूपमा सहयोग गर्ने र सम्पूर्ण Free Writing मा सहयोग गर्ने ।
- ✦ विद्यार्थीको क्षमताको आधारमा कक्षा सञ्चालन हुने, पहिलो दिन मात्र नेपाली बोल्न पाइने दोस्रो दिनबाट अंग्रेजी बोल्न सिकाइने र साधारण बोल्न र लेख्न ८ दिनमै सकिने ।
- ✦ प्रत्येक दिन २ जनाको बीचमा १ घण्टा लेख्ने र १ घण्टा बोल्ने व्यवस्था गरिने ।
- ✦ हप्तामा १ पटक परिक्षा हुने र ९० दिनसम्म विद्यार्थी असफल भएमा निःशुल्क सिकाइने ।
- ✦ Audio and Video class and Projector को व्यवस्था भएको साथै विदेशीसँग कुराकानीको व्यवस्था मिलाइने ।
- ✦ Basic, Advance and Diploma पास भइसकेपछि Boarding School, INGO, NGO र अन्य अफिस मा जागिर पाउन सजिलो ।
- ✦ अंग्रेजी भाषा सिकेपछि मेजर अंग्रेजी (Major English) र विज्ञान विषयलाई सहयोग गर्ने ।
- ✦ अंग्रेजी भाषा सिकाउने शिक्षक २०६१ सालबाट पढाएको अनुभव प्राप्त साथै आफ्नै किताबबाट सिकाइने र सी.सी. क्यामराबाट निगरानी गरिने ।
- ✦ साथै कम्प्युटरका सबै कक्षाहरू बत्ती नभएको बेला पनि सञ्चालन भइरहेका छन् ।

इन्टरनेशनल इंग्लिश लैंग्विज एण्ड कम्प्युटर इन्स्टिट्यूट

लक्ष्मीहल अगाडि वीरेन्द्रनगर-६, सुर्खेत । मो. नं. ९८४८०७६८५६ (डी.बी. राना)

सामेल एग्रिकल्चर प्रा.लि.

वीरेन्द्रनगर-१२, एरपोटको पश्चिम पट्टि, सुर्खेत

हामी कहाँ विभिन्न किसिमका प्लाष्टिक ठगेल्, नेचुरल गेठिलेट, सेमी हाईटेक, हाईटेक तथा नर्सरीका सामग्रीहरू, कृषि औजार, आर्गानिक मल, कृषिका विविध सेवा परामर्श, ठगेल् निर्माणका लागि हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

✉ budhakarna287@gmail.com

थप जानकारीका लागि :
९८५८०७१९०२

RARA

पश्चिम नेपालकै सबै भन्दा ठूलो २८x४० साईजको मेसिनबाट छपाई

Printing Pvt.Ltd.

रारा प्रिन्टीङ्ग प्रा.लि.

Kohalpur-11, NTV Road, Banke (कोहलपुर न.पा.-११, NTV रोड, बाँके)

Book & Copy Printing

Packaging Box Printing

Wedding Card Printing

Stamp

Fiber Bag Printing

हाम्रो यहाँ छपाई सम्बन्धी सम्पूर्ण काम गरिन्छ ।

सम्पर्क नं.
९८५८०६०६१५/९८५१४००८२३/९८५१३२९३८